

РЕШЕНИЕ

№ 77

гр. София, 23.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 4-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН, в закрито заседание на двадесет и трети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Вера Цветкова

Членове: Маргаритка Шербанова
Петър Гунчев

като разгледа докладваното от Вера Цветкова Наказателно дело за възобновяване № 20231000600103 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.424 ал.1 вр.чл.422 ал.1 т.5 от НПК.

Постъпило е искане от осъденото лице Н. С. Д. за възобновяване на съдебното производство по нохд №702/2020г. на Районен съд Дупница, както и да бъде отменено Решение №121/21.11.2022г. по внохд 114/2022 на Окръжен съд Кюстендил, с което е била изменена присъдата на ДРС в наказателната и гражданската ѝ част.

По посоченото дело в РС Дупница, Н. Д. бил осъден за престъпление по чл.129 ал.1 вр. ал.2 вр. чл.63 ал.1 т.3 от НК, като му било наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 6 (шест) месеца, което на осн.чл.69 ал.1 вр.чл.66 ал.1 от НК отложил за изтърпяване с изпитателен срок от 2 (две) години. Със същата присъда, съдът осъдил Н. Д. да заплати на гр.ищец К. К. К. сумата от 4000 (четири хиляди) лева, представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания и сумата от 1203 (хиляда двеста и три) лева имуществени вреди, представляващи разходи за лечение на челюстта, ведно със законната лихва, считано от датата на увреждането - 14.12.2018г. до окончателното изплащане на сумата, като искът в частта до 10 000 (десет хиляди) лева за неимуществени вреди, отхвърлил като неоснователен.

РС Дупница осъдил Н. Д. да заплати направените по делото разноси в размер на 140.00 (сто и четиридесет) лева по сметка на ОД на МВР Кюстендил, 40.00 (четиридесет) лева по сметка на РС Дупница, както и сумата от 208.12 (двеста и осем лв. и 12 ст.), представляваща държавна такса върху уважената част на гражданския иск.

С Решение №121/21.11.2022г., постановено по внохд №114/2022г., ОС Кюстендил

изменил присъдата на РС Дупница, като увеличил наказанието на Н. Д. от 6 (шест) месеца на 1 (една) година лишаване от свобода и увеличил размера на гражданския иск от 4000 (четири хиляди) на 8000 (осем хиляди) лева, като в останалата част потвърдил постановената първоинстанционна присъда.

В искането се твърди, че е било допуснато съществено процесуално нарушение, водещо до нарушаване правото на защита на Н. Д., а освен това е било допуснато нарушение на съдопроизводствените правила при въззивното разглеждане на делото. Посочва се, че с постановената присъда първостепенният съд е наложил на Н. Д. наказание лишаване от свобода за срок от 6 (шест) месеца, изтърпяването на което отложил с изпитателен срок от 2 (две) години, а в мотивите към присъдата изписал, че отлага изтърпяването с изпитателен срок от 3 (три) години. Твърди се, че това нарушение е от кръга на абсолютните и е приравнено на липса на присъда, което е задължавало въззивния съд да отмени обжалваната присъда и да върне делото за ново разглеждане от друг състав на съда. Вместо това, окръжният съд се произнесъл с решение, в което изпитателния срок бил потвърден, без да се уточнява кой точно и без изложени мотиви. Липсата на мотиви не давала възможност в настоящето производство да се провери начина на формиране на волята на съда и е нарушение на процесуалните правила, което във всички случаи е съществено и е самостоятелно основание за отмяна на постановения съдебен акт. Цитира се съдебна практика в подкрепа на това становище. Твърди се, че описаните нарушения били посочени във въззивната жалба, но липсвало произнасяне от страна на въззивния съд, както и мотиви относно нарушеното право на защита на осъденото лице Д..

На следващо място се застъпва позиция, че въззивния съд е нарушил разпоредбата на чл.314 от НПК, като е бил длъжен да обсъди всички направени възражения и да предостави мотивиран отговор по тяхната основателност. Прави се подробен анализ на събраните доказателства и съответна интерпретация, съобразно заявеното искане за възобновяване.

Излага се довод, че наложеното наказание, както от първия съд, така и от въззивния е явно несправедливо и несъразмерно тежко, несъответно на престъплението и на личността на подсъдимия и при подценяване на действителното значение на констатираните смекчаващи отговорността обстоятелства, някои от които били с изключителен характер. Съдът игнорирал възможността да се приложи разпоредбата на чл.2 ал.1 от НК за задължение за прилагане на по-благоприятна норма и при наличие на предпоставките за това не приложил чл.78а от НК. Не било обсъдено дали тази норма не е била по-подходяща за превъзпитание на осъденото лице. Наложеното наказание не било индивидуализирано съгласно критериите, залегнали в разпоредбата на чл.54, а и на чл.55 от НК, като в подкрепа на изложената позиция се цитира съдебна практика. Обобщава се, че целите на наказанието, посочени в чл.36 от НК могат да бъдат постигнати с различно по вид и размер наказание „лишаване от свобода“. Нарушена била и разпоредбата на чл.22 от НПК във връзка с чл.6 § 1 от ЕКЗПЧ, тъй като е от значение продължителния период от време, през който се е развивало наказателното производство и през който период подсъдимото лице демонстрирало перфектно процесуално поведение. Моли се да бъде отменено решението,

постановено от Окръжен съд Кюстендил в наказателната и гражданско-правната част и да бъде върнато делото за ново разглеждане от първата инстанция от стадия на съдебното заседание.

В съдебно заседание пред САС защитата на осъденото лице Н. Д. – адв.Р. поддържа искането с подробно изложените в него аргументи. Изразява се становище, че в подадената молба са релевирани допуснати тежки нарушения от страна на решаващия състав на процесуалните правила и на материалния закон. Счита, че са налице законовите предпоставки, визирани в разпоредбите на чл.422 ал.1 т.5 вр.чл.348 ал.1 т.1, т.2 и т.3 НПК. Допълва, че е недопустимо при данни за лица, които са употребили алкохол, съдът да кредитира техни показания без да направи поне едно изследване дали са били годни да дадат годни показания или не. Защитата акцентира, че се касае за лице, което е извършило деяние като непълнолетен и законът предвижда специален ред за разглеждане и за налагане на наказания. Делото се проточило четири години, но не по причина на подсъдимото лице и е следвало това да бъде отчетено. Допълва, че е в правомощията на апелативния съд е не само да възобнови наказателното производство и да върне делото, но и да го реши по същество.

Осъденото лице Н. Д. в съдебно заседание пред САС поддържа казаното от неговия защитник. Реализирайки правото си на последна дума, моли да бъде уважена молбата му за възобновяване на делото.

Представителят на Софийска апелативна прокуратура в съдебно заседание пред настоящия съд, предлага да бъде оставено искането за възобновяване на наказателното дело без уважение, като неоснователно. Счита, че при постановяване на съдебните актове на двете инстанции не са допуснати сочените от защитата процесуални нарушения, които да съставляват основание за възобновяване на наказателното дело по чл.422 ал.1 т.5 вр.чл.348 ал.1 т.2 от НПК. Посочва, че не е допуснато нарушение на принципите на наказателния процес, визирани в чл.13, чл.14 и чл.107 от НПК. Наложено наказание счита за справедливо, като правилно изпълнението му било отложено за срок от 2 години на осн.чл.69 ал.1 от НК. Двете съдебни инстанции подложили на анализ събраните в хода на досъдебното и съдебното производство доказателства и са дали отговор на всички въпроси, както и въз основа на кои доказателства е приетата за установена фактическа обстановка. Решаващият първостепенен съд е събрал необходимите и възможни гласни, писмени и веществени доказателствени средства, относими към предмета на доказване, и е положил необходимите процесуални усилия за попълване на делото с необходимия обем доказателствени източници, както обвинителни, така и оправдателни. Не е допуснато нарушение на принципа за разкриване на обективната истина – по чл.13 от НПК, и за вземане на решения по вътрешно убеждение – по чл.14 от НПК. Счита, че първия съд е допуснал неволна техническа грешка при изписването на размера на изпитателния срок, тъй като в присъдата е посочил 2 (две) години изпитателен срок, а в мотивите е записал 3 (три) години. При осъществената въззивна проверка от страна на ОС Кюстендил, последния е

приел в решението си, че първия съд е наложил наказание от 6 (шест) месеца лишаване от свобода, което е било отложено за изтърпяване с изпитателен срок от 2 (две) години. Моли да не бъде уважено искането за възобновяване на наказателното производство.

Софийски апелативен съд след като се запозна с материалите по делото, след като изслуша становището на страните в съдебно заседание и след като извърши служебна проверка, установи следното:

Първоинстанционният съд е събрал значителен по обем доказателствен материал, необходим за правилното изясняване на делото от фактическа страна. Това той е сторил при спазване на предвидения процесуален ред, гарантиращ процесуалната му годност и възможността на базата на него да се изграждат изводите на съда за релевантните по делото факти. Вярната интерпретация на доказателствата и доказателствените средства е позволило на съдебния състав да направи и верни фактически изводи, които се споделят от настоящата съдебна инстанция. Релевантните факти са изведени въз основа на анализ на доказателствената съвкупност, като в тази насока не се констатира пропуски, подценяване или надценяване на едни доказателства за сметка на други, нито пък превратното им тълкуване, не според действителното им съдържание. Решаващият съд последователно е изложил установената фактическа обстановка, анализирал е както поотделно, така и в съвкупност събраните по делото доказателства, посочвайки кои от тях кредитира и кои не и по какви причини, след което е изложил своите съображения, отговорил е на направените от подсъдимия и защитата му възражения и е аргументирал становището си във връзка с реализирането на наказателната отговорност на подсъдимия.

В молбата за възобновяване според САС, са релевирани поредица от аргументи за необоснованост на постановените съдебни актове. Посочени са противоречия в показанията на свидетели, за които се твърди, че не са били коментирани и правилно оценени от първата и въззивната инстанция, разглеждали делото.

Така описаните оплаквания според САС биха могли да се приемат като твърдения за нарушение в оценъчната дейност по проверка на доказателствените източници, което довело до неправилно осъждане на Н. Д.. Изразява се несъгласие с начина на формиране на вътрешното убеждение на решаващия съд по фактите, което обаче е суверенно право на оценяващия доказателствата съд и не подлежи на последваща проверка, защото касае обосноваността на акта. Необосноваността обаче не е сред основанията за възобновяване по реда на чл.422 ал.1 т.5 от НПК, които са изброени изчерпателно в посочената разпоредба. На контрол в настоящото производство се поставя въпросът дали изводите на решаващия съд почиват на съвкупна преценка на доказателствените материали, дали последните са оценени поотделно, в логическата им връзка и съобразно действителното им съдържание, без изопачаване, дали има противоречие между тях и дали е мотивирано кои противоречиви доказателствени материали се кредитират. Това е така, защото нарушаването на тези правила ограничава правото на подсъдимия да бъде признат за виновен и осъден, само ако обвинението е доказано в съответствие с изискването на чл. 303 от НПК.

В този смисъл САС констатира, че възраженията на осъденото лице Д. чрез защитата му, изложени в молбата за възобновяване, са били разгледани от първостепенния и въззивния съд и са получили мотивиран и подробен отговор. При изграждане на фактическите си изводи, първият съд се е позовал на доказателства и доказателствени

средства, събрани при стриктно спазване на нормите на НПК. Авторството на деянието е било установено категорично и несъмнено, като съдът подробно е описал въз основа на кои доказателства е изградил своите изводи. Подробно съдът е изложил съображения кои доказателства кредитира и кои не, като при извършената оценъчна дейност не са били допуснати нарушения, т.е. установените факти не са били тълкувани превратно. Събраните доказателства в достатъчен обем подкрепят обвинителната теза, правилно и съобразно закона са били анализирани и е направен несъмнен и категоричен извод относно авторството на извършеното престъпление. Съдът е разгледал доказателствата както поотделно, така и в тяхната съвкупност, посочил е на кои дава вяра и на кои не и по какви причини, отговорил е на възраженията на страните в процеса. Окръжен съд Кюстендил е ревизирал първоинстанционната присъда и не е констатирал допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон, поради което е постановил решение, с което е възприел фактическата обстановка, установена с обжалвания съдебен акт.

При извършената проверка САС констатира, че РС Дупница е изяснил фактическата обстановка по делото, съобразно процесуалните си правомощия и въз основа на това е изградил правните си изводи. Въззивната съдебна инстанция не е констатирала допуснати нарушения при събирането, проверката и оценката на доказателствения материал.

С постановената присъда, РС Дупница осъдил Н. Д. за престъпление по чл.129 ал.1 вр. ал.2 вр. чл.63 ал.1 т.3 от НК, като му наложил наказание „лишаване от свобода“ за срок от 6 (шест) месеца, което на осн.чл.69 ал.1 вр.чл.66 ал.1 от НК отложил за изтърпяване с изпитателен срок от 2 (две) години. Със същата присъда, съдът осъдил Н. Д. да заплати на гр.ищец К. К. К. сумата от 4000 (четири хиляди) лева, представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания и сумата от 1203 (хиляда двеста и три) лева имуществени вреди, представляващи разходи за лечение на челюстта, ведно със законната лихва, считано от датата на увреждането - 14.12.2018г. до окончателното изплащане на сумата, като искът в частта до 10 000 (десет хиляди) лева за неимуществени вреди, отхвърлил като неоснователен.

С Решение №121/21.11.2022г., постановено по внохд №114/2022г., ОС Кюстендил изменил присъдата на РС Дупница, като увеличил наказанието на Н. Д. от 6 (шест) месеца на 1 (една) година лишаване от свобода и увеличил размера на гражданския иск от 4000 (четири хиляди) на 8000 (осем хиляди) лева, като в останалата част потвърдил постановената първоинстанционна присъда.

Настоящата съдебна инстанция, след обстойно запознаване с постановените съдебни актове, счита, че не е било допуснато нарушение на нормите на чл.13 и чл.14 от НПК. Първостепенният съд е събрал необходимите и възможни гласни, писмени и веществени доказателствени средства, които са относими към предмета на доказване. Положил е необходимите процесуални усилия за попълване на делото с необходимия обем доказателства – обвинителни и оправдателни. Поради това, САС намира, че не е бил нарушен принципът за разкриване на обективната истина, визиран в чл.13 от НПК, както и за вземане на решения по вътрешно убеждение по чл.14 от НПК.

На следващо място, не може да се отправи упрек към оценъчната дейност на съда, касаеща събраните доказателствени източници. Фактическите констатации на решаващият

съд са обосновани и са изведени въз основа на прецизен анализ на доказателствената съвкупност. Направените от първият съд изводи са били споделени изцяло от контролиращия го Окръжен съд Кюстендил. Още по-подробно и в отговор на аргументите на защитата на подсъдимия, окръжният съд е изложил доводи, върху които е достигнал до правните изводи, касаещи авторството на деянието. Според настоящата съдебна инстанция, при изграждане на фактическите констатации, съдилищата не са допуснали процесуални нарушения при формиране на вътрешното убеждение, тъй като са били обсъдени всички доказателствени материали, без подценяване или игнориране на едни за сметка на други. Убедително са били изложени фактите и тяхната правна оценка, както и доводи относно кредитирането на доказателствените средства, което съдилищата са сторили въз основа на задълбочен анализ и съпоставка на едни доказателства спрямо други. Събитията са изложени в тяхната хронология заедно със съображенията, които са дали възможност на съдилищата да направят извод, че осъденото лице е осъществило от обективна и субективна страна всички признаци на престъпното посегателство.

От своя страна, въззивният съд, при упражняване на съдебен контрол е изложил ясно и недвусмислено волята си по отношение на законосъобразността на съдебния акт на РС Дупница, в материалноправен, процесуалноправен аспект и като правилност. Даден е отговор и на възраженията, които са били изложени от жалбоподателя. След като е направил внимателен анализ на съдебния акт на първия съд, въззивният е анализирал събраните доказателства, извършил е дължимата пълна, всеоткронна и обективна проверка и е изложил убедителни съображения в подкрепа на извода, че именно Д. е автор на инкриминираното деяние. Фактическата обстановка е била установена въз основа на кредитираните показания на частния обвинител и граждански ищец К. К. и свидетелите П., З., Н., В., Б., Н. и Ч., които са били приети правилно като непротиворечиви и установяващи събитията в тяхната последователност и са били подкрепени от писмените доказателства и СМЕ. Вярата е била дадена и на показанията на свидетелите А. Ч. и К. Ч., които са родители на пострадалия и които първи са разбрали от сина си, непосредствено след случилото се, че подс.Д. го е ударил. Тези двама свидетели са установили състоянието на пострадалия след случая и са преки свидетели на цялостното му лечение и възстановяване. Показанията им са били подкрепени от описаните кредитирани доказателствени средства.

Съдилищата основателно са дали вяра на показанията на св.К. К., тъй като изнесеното от него за авторството на деянието и механизма на причиняване на увреждането му е било подкрепено от показанията на посочените свидетели, които са преки очевидци на случилото се, както и от заключението на СМЕ. Авторството на деянието е било установено по несъмнен и категоричен начин, съобразно изискванията на разпоредбата на чл.303 от НПК.

Депозирани пред въззивния съд показания на св.Г. Ц. не са от естество да променят категоричния извод, че автор на деянието е именно подс.Н. Д.. Окръжният съд е изложил изключително подробни съображения в подкрепа на така направения извод и при тази дейност са били стриктно спазени правилата на процесуалния закон (включително и след проведени множество очни ставки между пострадалия К. и свидетелите К. и Н., като освен

това са били анализирани очните ставки на св.Н. на досъдебното производство).

Съдилищата са посочили, че при разпитите си на досъдебното производство и в съдебното производство, свидетелите-очевидци абсолютно безпротиворечиво са заявили, че именно подс.Д. е ударил пострадалия, като сочат броя и мястото на нанесените удари.

На следващо място, съдилищата са посочили показанията на кои свидетели не са кредитирали, а именно - на Д.С., Р.К., С. П., Р.Д., И. Г., като са обърнали внимание, че те са изолирани и опровергани от останалия събран по делото доказателствен материал, както и със заключението на СМЕ.

С изискуемата отговорност и прецизност, съдилищата са подложили на обсъждане и анализ обясненията на подс.Д., съобразявайки се с тяхната двойствена природа – като източник на доказателства и като средство за защита. В този смисъл, за достоверно е било прието само твърдението, че подсъдимия е бил на дискотека, че при едно от излизанията си от дискотеката се е сблъскал с пострадалия и че малко след това и двамата са излезли навън да се разберат, което е било установено категорично от кредитираните доказателствени средства, посочени по-горе. В останалата им част, обясненията на подс.Д. са били приети като опит за изграждане на защитна позиция, разграничаваща го от авторството на деянието.

Първостепенният и окръжния съд са описали деянието от обективна и субективна страна, които изводи са правилни и законосъобразни и при формирането им не са били допуснати нарушения.

При определяне на наказателната отговорност, съдилищата са установили завишена степен на обществена опасност на деянието и дееца, поради което правилно не са приложили разпоредбата на чл.78а от НК, каквото искане има защитата. Относно дееца, окръжния съд е отчел завишена степен на обществена опасност, поради установено друго посегателство срещу здравето, установено от характеристикната му справка. Поради тези именно съображения, както и при наличие на съответна жалба, въззивният съд правилно и законосъобразно е приел, че следва да бъде завишена санкцията на подс.Д., така че да може да изпълни изискванията на чл.36 от НК – да въздейства превъзпитателно и предупредително-възпиращо върху дееца, както и върху другите членове на обществото.

Окръжен съд Кюстендил приел, че РС Дупница е наложил на подс.Н. Д. наказание лишаване от свобода за срок от 6 (шест) месеца, изтърпяването на което било отложено на осн.чл.69 ал.1 от НК с изпитателен срок от 2 (две) години. По посочените по-горе съображения, контролният съд увеличил това наказание на 1 (една) година лишаване от свобода, като изпитателния срок, с който се отлага изтърпяването му от 2 (две) години преценил, че е правилно и законосъобразно определен в рамките на чл.69 ал.1 от НК. Изписването в мотивите на РС Дупница на изпитателен срок от 3 (три) години, според САС е техническа грешка, която по никакъв начин не нарушава правата на осъденото лице и не утежнява положението му, още повече, че въззивната съдебна инстанция е приела, че изтърпяването на наказанието е било отложено именно с изпитателен срок от 2 (две) години. Окръжният съд изложил много подробни доводи относно увеличаване на размера на наказанието на подс.Д., при отчитане на всички относими обстоятелства за това. При

формирание на становището на контролния съд, настоящата съдебна инстанция не установи допуснати процесуални нарушения. Същото се отнася и за частта на присъдата, касаеща увеличаването на присъденото на граждански ищец К. К. обезщетение за неимуществени вреди от престъплението.

Настоящата съдебна инстанция счита, че не е било допуснато съществено нарушение на процесуалните правила по смисъла на чл.422 ал.1 т.5 вр.чл.348 ал.3 т.1 от НПК.

При изграждане на фактическите си изводи, районен съд Дупница се е позовал на доказателства и доказателствени средства, събрани при стриктно спазване на нормите на НПК. Авторството на деянието е било установено категорично и несъмнено, като съдът ясно е описал въз основа на кои доказателства е изградил своите изводи, като при извършената оценъчна дейност не са били допуснати нарушения, т.е. установените факти не са били тълкувани превратно. Събраните доказателства в достатъчен обем подкрепят обвинителната теза, правилно и съобразно закона са били анализирани и е направен несъмнен и категоричен извод относно авторството на извършеното престъпление. Окръжен съд Кюстендил е ревизирал първоинстанционната присъда и не е констатирал допуснати нарушения на закона, поради което е постановил законосъобразно решение, с което е изменил присъдата в санкционната и гражданската ѝ част.

Софийски апелативен съд не констатира допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон, които да покриват изискванията на чл.422 ал.1 т.5 от НПК като основание за възобновяване на наказателното производство, поради което и подадената молба от осъдения Н. Д. чрез защитата му следва да бъде оставена без уважение.

С оглед на гореизложеното, Софийски апелативен съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на осъдения Н. С. Д. за възобновяване на наказателното производство по нохд №702/2020г. на Районен съд Дупница, както и да бъде отменено Решение №121/21.11.2022г. по внохд 114/2022 на Окръжен съд Кюстендил.

ВРЪЩА делото на Районен съд Дупница.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____